

Cēsu internātpamatskolai- rehabilitācijas centram

60



STARPBRĪDĪS

Cēsu internātpamatskolas - rehabilitācijas centra avīze
2014.gada septembris, oktobris
Nr. 1 (21)

Vārds skolas direktoram.

Jau vairāk nekā 130 gadus 1882. gadā uzceltajā skolas ēkā ik gadus notiek mācību darbs. Daudzas paaudzes šajā glītajā ēkā, kurā patlaban atrodamies, smēlušās zinības lielajai dzīvei. Tie ir bijuši gan vidusskolēni, gan ģimnāzisti, gan jaunie skolotāji, kā arī pamatskolēni.

Tautā sauktā Cēsu sanatorijas Meža skola dibināta 1954. gadā. Tātad, aizritējuši jau 60 gadi, kas ir liels gadu skaits, salīdzinot ar cilvēka mūžu, bet samērā niecīgs gadsimtu ritējumā.

Šajā laikā valstī un sabiedrībā ir notikuši svarīgi vēsturiski pagriezieni, mainījusies sabiedriskā iekārta, bet skolasbērni joprojām iziet tos pašus attīstības un pilnveidošanās posmus, ko savā dzīvē izgājis ikviens no mums. Ar lielāku vai mazāku prieku un zinātkāri ticis mērots tālāks vai tuvāks ceļš no dažādām Latvijas malām, lai nokļūtu savā skolā. Te sastapti draugi, skolotāji, mediķi

un pārējie darbinieki, te bija pirmās vilšanās un sāpes, pirmās uzvaras un zaudējumi. Un nav svarīgi, vai šajā skolā uzsāktas mācības pirmajā klasē vai kādā citā klasē. Šī skola tapa par savējo. Skolas nams šķita tik iespaidīgs, liels un noslēpumains.

Skola lielākus vai mazākus nospiedumus tomēr ir atstājusi ikviena skolēna, vēlāk, pieaugušā cilvēka, dvēselē. Tā devusi zināšanas, darba mīlestību, prasmi sadarboties, bet daudziem labus draugus visam mūžam.

Aizvadītajos gados skolu ir absolvējuši vairāk par vienu tūkstoti jauno cilvēku, kuri, tālāk dzīvē sevi apliecinot un laikam līdzīgi augot, ar saknēm zemē stāvēdami, ir nesuši un nes augļus visos Latvijas novados un arī ārvalstīs.

Skolas absolventu un darbinieku salidojums liek ikdienas skrējienā uz brīdi apstāties un paraudzīties uz dzīvi no malas,

novērtēt to, kas saņemts un ko ikkatrs pats devis sabiedrībai. Un šķietami sīkumi iegūst dziļāku jēgu un spēcina dienās, kas reizēm ārēji rādās pelēkas. Lai ciemošanās savā skolā dod priecīgas krāsas, gaišas atmiņas, atceroties šeit pavadīto laiku!

2014.gada 25.oktobra pēcpusdienā mūsu skolā ieradīsies absolventi, bijušie un esošie darbinieki, kā arī ciemiņi. Mēs vienlaicīgi būsime jauni un veci, gan mirstīgi, gan mūžīgi, mēs būsime gan tagadnē, pagātnē un nākotnē. Mēs centīsimies notvert dzīves un bērnības laiku ...

Lai katrs ar savu sirds siltumu, gudrību, dzīves pieredzi un klātesamību dodam pienesumu skolas jubilejas salidojumā, lai tas izvērsas par dažādu paaudžu satikšanos, kurā sajūtam mūžīgās dzīves ritējums!

Cēsu internātpamatskolas - rehabilitācijas centra
direktors Zigmunds Ozols

Vārds Tev – skolas absolvent!

Mācīšanās nenozīmē tikai sēdēt skolas solā, apgūt Pitagora teorēmu vai lasīt par šūnu dalīšanos. Arī pēc skolas mācības turpinās, tās tikai sākās. Tomēr tas nevar notikt, ja nav stabila pamata un pieredzes. Par šo pieredzi un padomiem varu būt pateicīga atsaucīgajiem skolotājiem. Viņi man palīdzēja kļūt patstāvīgai un pašpalāvīgai. Arī par iegūtajiem draugiem nevar aizmirst. Novēlu skolai turpināt iesāktās tradīcijas, jo tieši tas skolu padara īpašu un tādu es to atcerēšos vienmēr.

Sintija Ancāne 2011./2012.m.g. absolvente

Ziedi nevēlas tukši noziedēt. Ziedi cenšas savu skaistumu attaisnot – izlolot augļus, nobriedēt sēklas – tāpat kā cilvēks savu mūža gājumu piepildīt.

/Lija Brīdaka/



Intervija ar skolotāju Viju Krancmani.

Kopš kura gada strādājat Cēsu internātpamatskolā-rehabilitācijas centrā?

Sāku strādāt 1954.gadā pēc pedagoģiskās skolas beigšanas. Valsts sadales komisija nosūtīja strādāt uz šo skolu.

Vai Jūs jau bērnībā domājāt, ka strādāsiet par skolotāju?
Jā.

Kas mainījies skolas dzīvē un izglītības sistēmā kopš laika, kad pati bijāt skolniece?

Daudz kas ir mainījies, bet pedagoģiskās patiesības ir palikušas tās pašas.

Jūs šobrīd esat 2.klases internāta skolotāja, vai esat kādreiz mācījusi arī kādu priekšmetu?

Esmu pasniegusi latviešu valodu un literatūru, dabaszinības.

Kāds bija Jūsu mīļākais priekšmets skolā?

Matemātika.

Kādām rakstura īpašībām jāpiemīt skolotājam?

Pacietībai un radošumam.

Kas, jūsuprāt, ir svarīgākais, kas skolotājam jāiemāca skolēnam?

Domāt un strādāt.

Kas Jūsu darbā sagādā gandarījumu?

Ja skolēni dara un dzīvo līdzīgi.

Vai esat kādreiz domājusi, ka varētu strādāt citā profesijā?

Vienreiz bija tāds brīdis.

Ko jūs darāt brīvajā laikā?

Lasu grāmatas, nodarbojos ar kulināriju.

25.oktobrī skolai nozīmīga jubileja-60 gadi un absolventu salidojums, ko Jūs novēlētu šajā skaistajā jubilejā skolēniem, skolotājiem, vecākiem, kolēģiem, absolventiem?

Lai daudzi atkal sapulcētos skolā un atcerētos pagātņi, pavadītās dienas skolā.

Skolotāju Viju Krancmani intervēja skolniece Samanta Kondratjeva 7.kl. un Sindija Bierne 7.kl.



Intervija ar skolotāju Baibu Veselovu.

Kopš kura gada strādājat Cēsu internātpamatskolā-rehabilitācijas centrā?

Manas darba gaitas sākās Pionieru namā (tagad Cēsu bērnu un jauniešu centrā „Spārni”), bet 1969.gadā skolas direktors Egons Bušs uzaicināja strādāt skolā par bibliotekāri.

Vai Jūs jau bērnībā domājāt, ka strādāsiet par skolotāju?

Prasme saorganizēt bērnus gan uz labiem darbiem, gan nedarbiem man jau piemita no bērnības. Skolas gados man vienmēr uzticēja mazāko klašu skolēniem organizēt sacensības, teātra spēlēšanu, dažādas spēles.

Kas mainījies skolas dzīvē un izglītības sistēmā kopš laika, kad pati bijāt skolniece?

Manā bērnībā pret skolotāju izturējās ar cieņu un pietāti. Tagad skolēni ir daudz brīvāki, zinošāki savos uzskatos un rīcībā.

Jūs šobrīd esat mājturības skolotāja, vai esat kādreiz strādājusi par internāta skolotāju?

Būt par internāta skolotāju bija mans sapnis, tas piepildījās 1975.gadā. Vēlējos strādāt tā, kā mana mīļākā skolotāja Cēsu 1.pamatskolā Inta Vīksna. Ir tik patīkami pat pēc gadiem saņemt no saviem bijušajiem skolēniem pateicību. Kad Latvija kļuva brīva, centāmiēs 9.klases absolventus aizvest uz ārzemēm-Somiju, Poliju, Čehiju, Slovākiju, Ungāriju.

Kāds bija Jūsu mīļākais priekšmets skolā?

Skolā man ļoti patika ģeogrāfija, vēsture, rokdarbi, dziedāšana.

Kādām rakstura īpašībām jāpiemīt skolotājam?

Saprotošam, ar labu humora izjūtu. Motivēt un iedvesmot skolēnus, labestīgam, aizrautīgam, dzīvespriecīgam, taisnīgam, stingram, radošam, pacietīgam, elastīgam, godīgam. Jāmil savs darbs, un tas jā dara ar prieku!

Kas, jūsuprāt, ir svarīgākais, kas skolotājam jāiemāca skolēnam?

Skolotājs, dodot no sevis labāko, iedvesmo bērnus mācīties un palīdz viņiem piepildīt savus sapņus. Svarīgi skolā apgūt patstāvīgās mācīšanās prasmes konkrēta mācību priekšmeta ietvaros. Mācīšanās prasa sevis pārvarēšanu, tādēļ jāattīsta gribasspēks, prasme organizēt savu laiku.

Kas Jūsu darbā sagādā gandarījumu?

Sajust, ka skolēniem esmu kaut ko iemācījusi, labi vārdi un smaidi.

Vai esat kādreiz domājusi, ka varētu strādāt citā profesijā?

Jo vecāka kļūstu, jo mazāk par to domāju. Jaunībā gan reizēm domāju, ka varētu kļūt par teātra režisori, jo pati spēlēju Cēsu Tautas teātrī.

Ko jūs darāt brīvajā laikā?

Lielāko daļu brīvā laika veltu ģimenei. Vasarā viens no mīļākajiem hobijiem ir pašas audzēti ziedi. Tāpat cenšamies katru vasaru kādu laiku pavadīt pie jūras. Ļoti patīk ceļot un, protams, rokdarbi.

25.oktobrī skolai nozīmīga jubileja-60 gadi un absolventu salidojums, ko Jūs novēlētu šajā skaistajā jubilejā skolēniem, skolotājiem, vecākiem, kolēģiem, absolventiem?

Skolēniem piepildīt savus sapņus un uzņemties atbildību par saviem pienākumiem. Vecākiem biežāk sazināties ar skolu, sekot līdzi skolēna aktivitātēm skolā.

Kolēģiem, lai nepietrūkst enerģijas, radošuma šajā skaistajā profesijā. Absolventiem skola ir vienīgā vieta, kurā atmiņu zvans, vienojot paaudzes kopā, cauri mūžībai skan.

Skolotāju Baibu Veselovu intervēja skolniece

Viktorija Oriehova 7.kl.

Intervija ar skolotāju Mirdzu Lībieti.

Kopš kura gada strādājat Cēsu internātpamatskolā-rehabilitācijas centrā?

Pēc skolotāju institūta likvidēšanas 1955. gadā sāku strādāt Cēsu Meža skolā, kur jau daudzi mani kolēģi sāka strādāt gadu iepriekš, tikko skolu nodibināja. Toreiz te mācījās plaušu slimnieki, ļoti disciplinēti, kārtīgi. Skolotājiem bija jāgērbj balti halāti. Pēc diviem gadiem man piedāvāja darbu Cēsu 1.vidusskolā pie vidusskolēniem, un es arī pārgāju tur strādāt.

Vai Jūs jau bērībā domājat, ka strādāsiet par skolotāju?

Jā, es no ceturtais klases biju izlēmusi, ka būšu skolotāja, jo man bija ārkārtīgi jauka audzinātāja un skolotāja. Vecākajās klasēs direktors izsauca uz skolu manu mammu un sacīja, lai mani sūta mācīties uz Jelgavas skolotāju institūtu, bet tie bija kara gadi, un tas nebija iespējams.

Kas mainījies skolas dzīvē un izglītības sistēmā kopš laika, kad pati bijāt skolniece?

Ļoti daudz kas ir mainījies, pirmkārt, sekmju vērtēšana bija piecu baļļu sistēmā, obligātas bija skolēnu formas. Pirmdienās mācības sākās ar lūgšanu un beidzās sesdienās atkal ar lūgšanu zālē. Obligāta bija ticības mācība.

Jūs šobrīd esat literārā pulciņa skolotāja, vai esat kādreiz mācījusi arī kādu priekšmetu, strādājusi par internāta skolotāju?

Pēc pamatskolas pabeigšanas 1944.gadā divus gadus mācījos Rūjienas vidusskolā, 1946.gada rudenī pārnācu uz Cēsu skolotāju institūtu, iestājos 3.kursā literatūras un latviešu valodas fakultātē. Cēsu 1.vidusskolā nostrādāju divdesmit vienu gadu, tad pārgāju strādāt uz Cēsu mūzikas vidusskolu, kas atrodas tuvāk manai dzīvesvietai.

Internātskolā atsāku strādāt 1999.gadā un jau strādāju piecpadsmito gadu. Vairākus gadus mācīju latviešu valodu un

literatūru, vadīju literatūras pulciņu, ar radošiem skolēniem piedalījies dažādos konkursos, kur guvām labus panākumus.

Esmu priecīga, ka mani skolēni bija Ingus Pētersons, Ingus Ulmanis, grupas „Bumeranga” mūziķi un daudzi pazīstami mūziķi visā republikā.

Kāds bija Jūsu mīļākais priekšmets skolā?

Literatūra, jo labi rakstīju domrakstus.

Kādām rakstura īpašībām jāpieņem skolotājam?

Skolotājam jāmīl savi bērni, ja nemīl, tad skolā nevar strādāt.

Kas, jūsuprāt, ir svarīgākais, kas skolotājam jāiemāca skolēnam?

Būt godīgam cilvēkam.

Kas Jūsu darbā sagādā gandarījumu?

Skolēnu panākumi mācībās un ārpusklases darbā.

Vai esat kādreiz domājusi, ka varētu strādāt citā profesijā?

Nē.

Ko jūs darāt brīvajā laikā?

Daudz lasu. Tā kā esmu lietišķās mākslas meistare, nodarbojos ar aušanu un adīšanu. Ja ir sava māja, tad darba nekad netrūkst.

25.oktobrī skolai nozīmīga jubileja-60 gadi un absolventu salidojums, ko Jūs novēlētu šajā skaistajā jubilejā skolēniem, skolotājiem, vecākiem, kolēģiem, absolventiem?

Es novēlu būt laimīgiem un skolēniem atrast savu īsto vietu dzīvē. Vecākiem, lai ir paklausīgi bērni, skolotājiem skolēnus, kas vēlas mācīties.

**Skolotāju Mirdzu Lībieti intervēja skolniece
Monika Kokareviča 7.kl.**



Radošā lapa

Šī skaistā, sarkanā ķieģeļu māja. Tā ir mana skola un arī daļiņa no manas sirds. Tajā glabājas daļa manas dzīves. Kad pirmo reizi iegāju skolā, es biju kā neglītāis pīlēns-nedroša, kautrīga, un man nebija draugu.

Šī skola mani no neglītā pīlēna pārvērtā par gulbi. Tā man iemācīja būt pašpārliecinātai, un es paliku drošāka, jo neviens nesmejās par mani, nerādīja uz mani ar pirkstu un neaprunāja mani, bet gan atbalstīja. Es iepazīnu, kas ir īsta draudzība. Klasesbiedri man bija kā brāļi un māsas. Es biju līdzās cilvēkiem, kas ir izpalīdzīgi un saprotoši.

Lai arī cik labi man gāja šai skolā, tomēr bija brīži, kad man bija skumji. Tādos brīžos man patika noiet kādā klusā stūrītī un kārtīgi izraudāties.

Šī skola glabā daudzus manas atmiņas, skumjas, tomēr pārsvarā ir bijušas priecīgas atmiņas. Tajās var atrast gan satraukumu pirms uzstāšanās reizēm, gan zinātkāro nepacietību pirms ekskursijām.

Šī skola ir pavādījusi daudzus skolēnus viņu nākotnes ceļā. Protams, ir skumji, ka jāšķiras, bet ir prieks, ka viņu vietā nāk jauni, mazi skolnieciņi, kas šo skolu, cerams, iemīlēs stipri jo stipri ar savām mazajām, zinātkārajām sirsniņām.

Es zinu, ka šī skola spēs dot savu mīlestību, zināšanas un atbalstu vēl daudziem skolēniem.

Es mīlu savu skolu!

Evandželina Anna Viksna 8.kl.

Pirmo reizi, ieejot šajā skolā, es sajutu, ka šī ir mana īstā vieta. Tajā pašā dienā es iepazīnos ar savām klases meitenēm. Sākumā man likās, ka neviens mani nepieņems, bet tā nebija. No sākuma iepazīnu klasesbiedrus, pēc tam skolu, skolotājus un darbiniekus.

Es biju laimīga, ka tiku pieņemta šajā skolā. Šeit es uzlaboju savu veselību, sekmes, sāku piedalīties dažādos pulciņos un ārpusklases aktivitātēs. Skolā mums ir dotas daudzas iespējas: izmantot sāls istabu, apmeklēt masāžas kabinetu, ārstniecisko vingrošanu, braukt uz baseinu. Šajā skolā mācos jau ceturto gadu. Pa šiem gadiem esmu kļuvusi atvērtāka, drošāka, pārliecinātāka par savām spējām. Ar saviem klasesbiedriem šo četru gadu laikā ir bijuši dažādi piedzīvojumi. Man ļoti patīk, ka šeit visi skolotāji un darbinieki ir saprotoši un atsaucīgi. Medicīnas personāls ir izpalīdzīgs, skolotāji ir atsaucīgi un saprotoši, skolas administrācija ir atbildīga, virtuves darbinieces ir čaklas un oriģinālas, dārzniece un sētnieks vienmēr rūpējas, lai skolas apkārtnē būtu skaista, sakopta, pie skolas ziedētu puķes. Man šī skola ir ļoti īpaša. Skola bērņus padara drošus, atvērtus un draudzīgus.

Samanta Kondratjeva 7.kl.

Es šai skolā mācos jau trešo gadu, bet es to pazīstu jau astoņus gadus. Mana māsa te mācījās 1.klasītē. Es vēl tad gāju bērnudārzā. Reiz es atnācu uz pasākumu, lai paskatītos, kā uzstājas mana māsa. Man šķita, ka man šī skola nepatiks. Kad iegāju skolā, man tā ļoti iepatīkās, un es klusībā pie sevis domāju, kaut es ātrāk pabeigtu bērnudārzu un arī varētu mācīties šajā skolā.

Mēs ar māsu pabeidzām bērnudārzu un aizgājām uz citu skolu. Kad atgriezāmies, skola bija ļoti mainījies, un man tā iepatīkās vēl vairāk. Iepriekšējā skolā man bija maz draugu, bet šajā skolā man ir īsti draugi, kas mani pieņem tādu, kāda es esmu. Man skola ir kā otrās mājas. Ja man ir grūtības mācībās, es vienmēr varu lūgt palīdzību skolotājiem, ko viņi laipni sniegs.

Īpaši jauka un nozīmīga vieta man ir aiz skolas esošā graviņa. Tur parasti var izskrieties un izspēlēties.

Ļoti jauka ir dakterīte Vera Belova un viss skolas mediķu kolektīvs, kas vajadzības gadījumā sniedz kvalitatīvu palīdzību, ir saprotošs. Skolas pavāres gatavo garšīgu ēdienu. Mūsu istabiņas ir mājīgas un siltas. Man patīk, ka vakarā ir brīvs laiks, kad var doties ārā pastaigās. Skolā ir iespēja piedalīties dažādos pulciņos. Pie skolas ir liels ābeļdārzs. Rudenī ejam pēc āboliem.

Man šeit ļoti patīk. Jūtos šajā skolā ļoti labi!

Sindija Bierne 7.kl.



Mans skolas luktuŗiša stāsts

Mani sauc vecais skolas luktuŗītis. Es stāvu pie skolas durvīm. Es jums vēlos pastāstīt par šo skolu.

Šī skola ir ļoti veca. Te kādreiz bijusi Cēsu sanatorijas meža skola, un visiem šis nosaukums ir pazīstams.

Šī skola man ļoti patīk, jo šeit mācās bērni no visas Latvijas. Piemēram, meitene vārdā Ilva, kura mācās piektajā klasē, dzīvo Kuldīgā.

Bieži skolā esmu redzējis daudz ciemiņus. Viņi brauc no citām valstīm, un tad viņiem skolu izrāda gidi-mūsu skolas skolēni.

Es visu laiku redzu savā priekšā lielo skolas parku. Pēc mācību stundām skolēni iet ārā uz rotaļlaukumu. Zinu, ka skolas direktors Zigmunds Ozols lepojas ar to, ka daudzi bērni te mācās un kļūst veseli.

Mana skola un es atrodamies Bērzaines ielā. Skolas ēka izskatās vēsturiska, tomēr cēla, dzirdēju, ka tās iekštelpas ir izremontētas. Aiz skolas atrodas sporta laukums.

Es ceru, ka šī skola kopā ar mani pastāvēs vēl 100 gadus!

Amanda Vaišļa 5.kl.



Mūsu skolā katru gadu kaut kas mainās. Un katru gadu, atbraucot uz skolu, ieejot telpās, ir interesanti paskatīties, jo reizēm tās nevar gandrīz atpazīt.

Kad ir jāaiziet no šīs skolas, tā, manuprāt, ikvienam paliek atmiņā. To nevar aizmirst, jo vienmēr jāatceras, kā par mums rūpējās, cik šeit bija labi draugi, labi skolotāji.

Dodoties vasaras brīvdienās, jau gribas atpakaļ, jo šī skola ir kā otrās mājas.

Mēs mīlam savu skolu, skola ir mūsu sirdīs.

Viktorija Popoviča 8.kl.

Es savā skolā jūtos ļoti labi jau kopš trešās klases. Pirmajā skolas dienā man bija bail no jauniejiem klasesbiedriem un skolotājiem. Kad piegāju pie saviem jauniejiem klasesbiedriem, viņi mani pieņēma un uzklaustīja, es sapratu, šī ir īstā skola, kur mācīties.

Tagad mācos jau astotajā klasē un jūtu, ka nekur nav labākas skolas par šo. Šeit klasesbiedri ir izpalīdzīgi, skolotāji atsaucīgi.

Ir bijuši brīži, kad vēlējos doties prom, bet es kārtīgi izvērtēju un sapratu, ka šeit tomēr ir labāk nekā citur.

Skatoties kā katru gadu devītā klase pēdējā zvanā aiziet ar asarām acīs, rodas sajūta, ka patiešām nekur citur nebūs tik labi, kā šajā skolā. Daudziem šī vieta ir īpaša, un es neesmu izņēmums. Es lepojos ar savu skolu, un es tajā noteikti kādreiz atgriezīšos, izstaigāšu skolas garos gaitenīšus, kuros ir bijuši daudz piedzīvojumu un prieka.

Krišjānis Lielais 8.kl.

Mani sauc Arita. Es mācos 4.klasē. Šajā skolā mācos no pirmās klasītes. Cēsu internātpamatskolā-rehabilitācijas centrā ir kā mājās, kurās nekas netrūkst. Te visi ir čakli, draudzīgi un izpalīdzīgi.

Kad dodos pie māsiņām, zinu, ka viņas vienmēr parūpēsies par mani. Arī pie psiholoģes vienmēr varu aiziet un pastāstīt, ja sirds ir pilna. Kad starpbrīžos es izeju no klases, dzirdu bērnu balsis. Skolas direktors Zigmunds Ozols dara visu, kas iespējams, lai skolā būtu kārtība.

Šajā skolā es iepazinās ar jauniem draugiem, ieraudzīju jaunas sejas. Satiku jaukus, labsirdīgus cilvēkus, kas tagad labi pazīstami.

Skolas apkārtnē vienmēr ir sakopta un ziedu pilna. Kādreiz šajā ēkā bija skolotāju institūts, bet šobrīd šeit mācās bērni no visas Latvijas ar bronhiālo astmu un citām saslimšanām.

Arita Mieze 4.kl.



Es šajā skolā mācos no piektās klases. Kopš tā laika esmu kļuvusi drošāka un labāk mācos. Šī skola ir īpaša ar to, ka vienmēr skolas apkārtnē ir tīra un zied skaistas puķes. Man ļoti patīk izveidotā trenāžieru zāle. Skola mums piedāvā reizi nedēļā doties uz baseinu peldēties. Iepriekšējā skolā man bija maz draugu, bet šeit esmu iepazinusi daudzus jaunus draugus. Šajā skolā es jūtos kā mājās. Skola ir ļoti plaša. Internātā jūtos ļoti komfortabli. Pie medmāsiņām var saņemt palīdzību jebkurā diennakts laikā. Man īpaši patīk Annas māsiņa un daktere Vera Belova. Šajā skolā mācās astmātiķi kā es un mana māsa. Skolā notiek dažādi pasākumi. Daudzi skolotāji ir īpaši. Skolā ir iespēja piedalīties dažādos pulciņos. Patī apmeklēju mūsdienu deju un angļu valodas pulciņu.

Samanta Kalīte 7.kl.

Kad es pirmo reizi ierados šajā skolā, tas bija mācību gada ceturtais ceturksnis. Mani gandrīz viss šeit biedēja. Šis ceturksnis ātri pagāja, tad sākās jauns mācību gads piektajā klasē. Sākumā nekas nemainījās, tāpat bija grūti, mācībās neko nesapratu. Tomēr viss lēnām mainījās.

Beidzot es biju pieradis pie skolas. 6.klasē atklāju, ka man padodas matemātika. Šī skola mani izmainīja no kautrīga puīša uz pašpārliecinātu. 7.klasē beidzot man viss bija skaidrs-sarunājos ar klases un skolas biedriem, sāku cītīgi mācīties. Šī skola mani izmainīja uz labo pusi. Sāku piedalīties pulciņos, ko daru arī šobrīd. Skolā skolēniem ir ļoti daudz dažādu iespēju, kā uzlabot savu veselību un pilnveidot sevi. Skolā ir izveidota sāls istaba, atpūtas istaba lieliem un maziem, medicīnas aprūpes kabineti-zobārsts, masāža, ārstnieciskā vingrošana, iespēja apmeklēt baseinu. Pie skolas atrodas skaists un plašs parks. Skola nodrošina ar ļoti veselīgu un garšīgu ēdienu. Šeit strādā zinoši un jauni skolotāji. Es novēlu, lai skolotājiem ir skolēni, kuri vēlas mācīties ar neizsīkstošu zinātkāri.

Vitālijs Vinogradovs 8.kl.

Mana skola ir ļoti jauka. Kad pirmajā dienā ar tēti braucām uz Meža skolu, tētis man teica: „Dēliņ, tev ir astma un šajā skolā tev to palīdzēs izārstēt, ja tev nepatiks šeit mācīties, tad varēsi mācīties citur.”

Toreiz pirmajā septembrī man, protams, bija dīvaina sajūta, jo es taču šeit nevienu nepazinu. Pirmais cilvēks, kas pie manis pienāca bija mans klasesbiedrs Rustams, kurš sāka ar mani runāt.

Tad pēc šīs dienas es iepazinos ar visu savu klasi, tā bija ļoti jauka. Pret mani izturējās draudzīgi, un es sapratu, ka šī skola ir ļoti laba. Pēc mēnešiem es gāju pie āršiem, pūtu inhalatorus, dzēru zāles un sapratu, ka mana veselība uzlabojas, ka man kļuvis vieglāk elpot. Šī skola patiešām ir īstā, kur var izārstēt astmu.

Šajā skolā audzinātājas un skolotāji ir ļoti jauki. Viņi prot iemācīt, paskaidrot, ja kaut ko nesaprot.

Skolā ir daudz dažādi pulciņi. Notiek pasākumi, sporta aktivitātes. Mūsu skolā katru nedēļu notiek jaunsargu nodarbības, tiek organizētas arī nometnes.

Meža skola man ir iemācījusi daudz. Kad pienāca vasara un bija jādodas brīvlaikā, es jau gribēju atpakaļ uz skolu.

Tētis man vasarā jautā: „Dēliņ, varbūt tu vēlies braukt uz Vāciju?” Es atbildēju: „Nē, tēt, es vēlos pabeigt Meža skolu.”

Daņiils Gorlanovs 8.kl.

Es mācos Cēsu internātpamatskolā-rehabilitācijas centrā. Pie skolas ir liels parks ar ozoliem. Skola no ārpuses veidota ar sarkaniem ķieģeļiem. Kad pirmo reizi ienācu šajā skolā, jutos satraukta. Es domāju, ka man nebūs draugu. Mācos šeit no pirmās klasītes, šobrīd esmu jau astotajā. Es skolā jūtos kā mājās. Skola ir īpaša ar savu vizuālo izskatu un ar to, ko skola mums skolēniem piedāvā.

Šogad mūsu skolai aprit 60 gadi. Skolā strādā atsaucīgi un jauki skolotāji. Skola dod iespēju parādīt un apliecināt, kāds katram talants piemīt. Šeit mēs visi jūtamies labi. Kopš mācos šajā skolā, mana veselība arvien vairāk sāk uzlaboties. Šo skolu es atcerēšos vienmēr, jo tā ir mana skola un tāda arī vienmēr paliks.

Iveta Kozlovska 8.kl.

Šis ir mūsu pēdējais gads skolā. Un mēs to izbaudām, jo saprotam, ka ar katru dienu, katru mācību stundu un zvanu mūsu laiks šajā skolā saīsinās. Jau vairākus gadus ar lepnumu varam saukt šo vietu par otrajām mājām. Jo tā arī ir. Mēs šeit uzaugām, darījām nedarbus un arī aizstāvējām skolas godu.

Būs grūti atvadīties no tik tuvas vietas kā šī. Paldies, skola, ka bijī mūsu uzticīgais sargs, atbalsts un arī lepnums!

Marta Rubene 9.kl.

Skolēnu domas par skolotāju profesiju. Ja es būtu skolotājs...

Ja es būtu skolotājs, tad būtu akrobātikas skolotājs. Es skolotājiem novēlu izturību, stipru pacietību un veselību!

Renārs Ozoliņš 7.kl

Ja es būtu skolotāja, tad būtu mājturības skolotāja. Es pret bērniem izturētos labsirdīgi, bet būtu arī nedaudz stingra. Vēlētos būt mājturības skolotāja sākumskolas klasēs. Es novēlu, lai visas skolotājas ir mīļas un īpašas!

Krista Zane Sirlaka 7.kl.

Ja es būtu skolotāja, tad būtu bērnodarza audzinātāja vai mūzikas skolotāja. Pret visiem bērniem izturētos ļoti labi.

Mazajiem bērniem iemācītu dažādas interesantas lietas. Ikvienam skolotājam novēlu izturību, mīlestību un cieņu!

Viktorija Oriehova 7.kl.

Ja es būtu skolotājs, tad es būtu sporta skolotājs, jo, nodarbojoties ar sportu, cilvēks kļūst fiziski stiprāks un veselīgāks. Es būtu skolotājs, kurš vēlētos, lai ikviens skolēns būtu sportiski aktīvs.

Renārs Olte 7.kl.

Ja es būtu skolotāja, tas es būtu literatūras skolotāja, jo man ļoti patīk lasīt grāmatas, rakstīt dzejoļus. Pret bērniem izturētos ar sapratni. Novēlu skolotājiem gaišu prātu un rāmus bērnus!

Monika Kokareviča 7.kl.

Ja es būtu skolotājs, tad būtu sporta skolotājs. Ieviestu sporta stundās kaut ko jaunu, interesantu un vēl nebijušu. Atzīmes liktu godīgi.

Linards Millers 7.kl.

Ja es būtu skolotājs, tas es būtu angļu valodas skolotājs. Es skolēniem dotu iespēju spēlēt mācību stundās dažādas attīstošas spēles un vestu ekskursijās, lai viņiem būtu interese mācīties. Es novēlu skolotājiem būt jautriem, nevis skumīgiem un dusmīgiem!

Kārlis Adrians Barbars 7.kl.

Ja es būtu skolotāja, tas es būtu bioloģijas skolotāja. Es būtu pozitīva, nedusmots un smaidītu. Novēlu visiem skolotājiem pacietību, būt smaidīgiem un neuzdot mājas darbus brīvdienās.

Vanesa Jaunbrāle 7.kl.

Ja es būtu skolotāja, tad būtu latviešu valodas vai mūzikas skolotāja. Es būtu saprotoša, nedaudz stingra, prasīga un uzklausi bērnus. Es novēlu visām skolotājām būt saprotošām.

Evija Radzāne 7.kl.

Ja es būtu skolotājs, tad es būtu latviešu valodas skolotājs. Es būtu dzīvespriecīgs un smaidītu, jo dzīvē ir jābūt priecīgam. Visiem skolotājiem es novēlu būt dzīvespriecīgiem, smaidīgiem, jo smaids uzveic visu.

Kristers Šakums 7.kl.

Ja es būtu skolotāja, tad es būtu matemātikas skolotāja. Es pret bērniem izturētos ļoti labi. Vēlētos būt matemātikas skolotāja, lai apliecinātu skolēniem, ka matemātika dzīvē ir svarīga un vajadzīga.

Samanta Kondratjeva 7.kl.

Ja es būtu skolotāja, tad es būtu latviešu valodas un literatūras, teātra skolotāja. Es nebūtu stingra, tikai dažreiz, ja mani sakaitinātu. Es daudz jokotu un neuzdotu brīvdienās mājas darbus. Es novēlu skolotājiem būt smaidīgiem un pacietīgiem.

Sindija Bierne 7.kl.



Daudz laimes mūsu skolai 60 gadu jubilejā!

Samanta Oša 3.kl.: „Es savai skolai novēlu daudzas jaukas dzimšanas dienas!”

Loreta Trofimova 3.kl.: „Es novēlu skolai turpināt darīt labu citiem!”

Kristaps Kovaļevskis 3.kl.: „Es savai skolai novēlu darīt lielus un varenus darbus!”

Samanta Priedīte 3.kl.: „Es savai skolai novēlu, lai tā vienmēr būtu skaista!”

Agnese Lauva 3.kl.: „Es savai skolai novēlu daudzus priecīgus gadus!”

Margarita Jolkina 3.kl.: „Es savai skolai novēlu, lai tā dzīvotu vēl 119 gadus!”

Laura Kacare 3.kl.: „Es savai skolai novēlu, lai tā vienmēr būtu skaista un tīra!”

Kristaps Dzērvītis 3.kl.: „Es savai skolai novēlu, lai tā dzīvotu miljons gadu!”

Hedviga Mieze 3.kl.: „Es savai skolai novēlu, lai tā vienmēr būtu izcila!”

Dāvis Jekums 2.kl.: „Es savai skolai novēlu, lai būtu daudz gudru skolēnu!”

Kristers Meņģelis 2.kl.: „Es vēlu skolai veiksmi, jo man šī skola ļoti patīk!”

Roberts Turiņš 2.kl.: „Es mīļākajai skolai novēlu, lai tai ir puķes, lai skolai ir lieli un drosmīgi skolēni!”

Toms Bogdanovičs 2.kl.: „Es savai skolai novēlu, lai tajā mācītos visgudrākie skolēni, lai tā kļūtu arvien skaistāka un skaistāka!”

Marks Sviklis 2.kl.: „Es savai mīļajai skolai novēlu, lai visi bērni ir mīļīgi!”

Jānis Logins 2.kl.: „Es savai skolai novēlu, lai visi bērni būtu paklausīgi un gudri!”

Informāciju apkopoja skolotājas Dace Moroza un Aiga Granta.

Pirmsskolas grupiņa „Sprīdīši”:

Reinis: „Lai visiem veiksmē un lieli nekautos!”

Dāvis: „Lai skoliņā neviens nekautos, visi dzīvotu godīgi, nestrīdētos, lai viss ir labi, visi dzirdētu, ko saka skolotāja!”

Alise: „Lai būtu tīra skoliņa, bērni nemētātu papīrus!”

Samanta: „Lai izmazgāta, tīra grīda!”

Viktorija: „Lai jauna un skaista skoliņa!”

Kerija: „Lai būtu sakārtota, skaista, ar baloniem, pie sienas taureņiņi salikti!”

Evelīna: „Lai skaista skola!”

Lāsma: „Lai laba un tīra skola!”

Deniss: „Lai bērni labi strādā, lai sirsniņas labas!”

Alekss: „Lai skaista, krāsaina skola, lai bērni nekaujas un nestrīdas, lai skolotājas smaida un nedusmojas. Bērni, lai ir draudzīgi!”

Rasmuss: „Lai ir ļoti skaista skola, bērni klausītu skolotājus!”

Informāciju apkopoja pirmsskolas izglītības skolotāja Inese Briede.



Esi tāds

Esi tāds, kāds tu esi,
Un arvien nes mīlu!
Sirsniņa tad pukstēs droši,
Actiņas tev spīdēs koši.

Pa salauztu laipiņu,
Pa iemītu taciņu,
Pa iemītu taciņu,
Klusi nāk miers.

Tikai apstājies,
Tikai ieklausies,
Dziļi sirsniņa
Ieslēdz to!

Laila Oša 5.kl.



Rudenī

Ūdeņi vizina dzeltenas lapas,
Mākoņu atspulgu vilnīši nes.
Birušas lapas un peldošas debesis
Upītē draudzīgi satikās.
Vēlaties mazgāties lietus dušās!
Ducina pērkonis pie pamales.
Ainavu vērtīgi vēroju es.

Samanta Oša 3.kl.

Avīzes redkolēģija:

Vanasa Jaunbrāle, Monika Kokareviča, Samanta Kondratjeva,
Sindija Bierne, Rafaels Bieziņš, Sandijs Bundziniēks, Viktorija Oriehova, Ingus Uzāns.

Skolotājas: Lauma Lāce, Veronika Ovčipņikova

Paldies skolotājām Sandrai Sietiņai, Innai Andrejevai un Mirdzai Libītei par piedalīšanos avīzes veidošanā un tapšanā!